



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **A. B.**, nar. X, státní příslušnost G.
bytem X
zastoupen Mgr. Milanem Janákem, advokátem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Milanu Janákovi se přiznává odměna za zastupování v řízení před krajským soudem ve výši 6 800 Kč, která bude vyplacena ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 12. 5. 2022 je nepřípustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil, neboť žalobce uvedl stejné důvody jako ve své první žádosti, což výslovně potvrdil. Zároveň v zemi původu žalobce od posouzení první žádosti nedošlo k žádné změně ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Uvádí, že má strach z pronásledování ze strany věřitelů a ze strany státní moci z důvodu členství ve straně Sjedinené národní hnutí. Žalovaný však pouze zopakoval paušalizovaná tvrzení o bezpečnosti země původu. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. V doplnění žaloby žalobce namítá, že žalovaný si neobstaral dostatek relevantních a aktuálních informací o zemi původu žalobce nezbytných k tomu, aby mohl kvalifikovaně posoudit, zda v Gruzii nedošlo ke změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
4. Jako jediný podklad pro vydání rozhodnutí žalovaný použil zprávu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2022. Uvedená informace, navíc vypracovaná samotným žalovaným, byla vytvořena pro účely zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí, nikoliv pro účely individuálního posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Jako taková se navíc nezabývá situací v Gruzii v kontextu tvrzených důvodů žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu. Pouze odůvodňuje (navíc zcela minimalisticky a nedostatečně) naplnění jednotlivých kritérií pro zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu. Již z tohoto důvodu považuje žalobce tuto zprávu za neobjektivní a zcela nedostatečnou pro řádné zjištění skutkového stavu.
5. Po vydání prvního rozhodnutí žalovaného přitom došlo k invazi ruských vojsk na území Ukrajiny, kde se rozpoutal ozbrojený konflikt trvající dodnes. Přestože území Gruzie se tato válka bezprostředně nedotýká, stejně jako Ukrajina, i Gruzie má na svém území dvě separatistické oblasti, ve kterých reálnou kontrolu vykonávají separatisté podporovaní Ruskou federací.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření považuje napadené rozhodnutí za zákonné a správné. Žalovaný neshledal důvody pro opakované meritorní posuzování žádosti, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by to odůvodňovala. V Gruzii zároveň nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. K námitce žalobce, že jako jediný podklad pro vydání rozhodnutí použil informaci Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2022, kterou vytvořil sám žalovaný, žalovaný uvádí, že v této zprávě je uveden seznam zdrojů, z nichž při jejím zpracování vycházel a z nichž je evidentní, že se jedná o zdroje objektivní, nezávislé a veřejně dostupné. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
8. Žaloba **není** důvodná.
9. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, *jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná*. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, *že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1*.
10. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a*
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
11. Obecně platí, že „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany*“ (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, č. 2642/2012 Sb. NSS).
12. Závěr žalovaného, že žalobce uplatnil v řízení stejné důvody jako v případě první žádosti o mezinárodní ochranu, žalobce nijak nenapadá. Namítá výhradně to, že žalovaný nedostatečně posoudil aktuální situaci v Gruzii a neobstaral si k tomu relevantní podklady.
13. Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalovaný je v případě opakované žádosti o mezinárodní ochranu povinen zabývat se tím, zda došlo od podání první žádosti k zásadní negativní změně politické, bezpečnostní, či institucionální situace, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení důvodů žádosti. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38, „*v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypoovídají*“.
14. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že na základě citovaných informací o zemi původu (zpráva Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2022) v Gruzii nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od 18. 1. 2022, resp. od 22. 3. 2022, kdy krajský soud nepřiznal žalobě odkladný účinek, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Naopak, dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. považuje Česká republika i v současné době Gruzii (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) za bezpečnou zemi původu.

15. Žalovaný tímto dle krajského soudu povinnosti zabývat se danou otázkou dostál a vycházel z aktuálních podkladů z dubna 2022 (tedy opatřených měsíc před rozhodnutím o žádosti, oproti tomu v řízení o první žádosti vycházel z hodnocení Gruzie z října 2021). Jedná se sice o zprávu vypracovanou žalovaným pro účely zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu, nicméně jak uvádí i žalovaný, byla vypracována s využitím různých zdrojů informací o zemi původu žalobce. Dle krajského soudu zároveň nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobce pochází z tzv. bezpečné země původu ve smyslu § 2 písm. k) zákona o azylu a příslušné prováděcí vyhlášky. V případě těchto zemí má žalovaný povinnost podle čl. 37 odst. 2 procedurální směrnice ve spojení s § 86 odst. 4 zákona o azylu přezkoumat bezpečnost země alespoň jednou za kalendářní rok. To žalovaný učinil – jeho zpráva z dubna 2022 tento požadavek splňuje.
16. Obecně dále platí, že žalovaný musí soustavně sledovat situaci v bezpečné zemi původu a v případě náhlých či významných změn situace zvážit přehodnocení bezpečnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 10 Azs 161/2022 – 56). Z ničeho však nevyplývá, že by v Gruzii došlo od ledna 2022 do doby rozhodnutí o žádosti žalobce k jakékoliv změně situace, tím spíše změně zásadní, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně ani žalobce žádnou konkrétní změnu okolností ohledně bezpečnostní situace v Gruzii v řízení o opakované žádosti ani v řízení před soudem netvrdí. Upozorňuje na existenci separatistických území (která ovšem existovala ve stejné podobě již v řízení o první žádosti), a dále na invazi ruských vojsk na území Ukrajiny – tu ovšem sám žalobce uvádí, že území Gruzie se tato válka bezprostředně nedotýká.
17. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalovaný se dostatečně zabýval otázkou případné změny situace v zemi původu žalobce v mezidobí od rozhodnutí o první žádosti a pro účely tohoto posouzení bylo dostatečné, pokud vycházel ze zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2022 a konstatoval, že k žádné relevantní změně situace v zemi původu nedošlo. Žalobní námitky proto neshledal důvodnými

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
20. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Milanu Janákovi krajský soud přiznal odměnu dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Odměna zástupci náleží za dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění žaloby [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 7 bodem 5. a § 9 odst. 4 advokátního tarifu]. Za každý úkon právní služby náleží zástupci mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč. Částka v celkové výši 6 800 Kč bude ustanovenému zástupci vyplacena ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. března 2023

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce